

Anti-Copyright

**SOUTHEAST ASIAN
ANARCHIST LIBRARY**

หากจะกู้โลก จงหยุดทำงานเสีย

David Graeber

David Graeber
หากจะกู้โลก จงหยุดทำงานเสีย
2020

Retrieved on 2021-04-03 from
<http://www.dindeng.com/to-save-the-world-stop-working/>

ผู้แปล Rawipon Leemingsawat
บรรณาธิการ Sarutanon Prabute

ผู้สนใจอ่านภาษาอังกฤษ โปรดดู ‘David Graeber: “To Save the World, We’re Going to Have to Stop Working”’, *The Big Issue*, 2020

<<https://www.bigissue.com/latest/environment/david-graeber-to-save-i>

sea.theanarchistlibrary.org

2020

สังคมของพวกเราเป็นสังคมที่เสพติดการทำงาน หากจะมีซักหนึ่งสิ่งทั้งฝ่ายขวาและซ้ายเห็นตรงกันก็คง
ทุก ๆ คนควรมีงานทำ งานเป็นเหมือนเครื่องหมายของการเป็นพลเมืองที่ดี ดูคล้ายกับว่าพวกเราต่างเชื่อว่าใน
พวกเขาเหล่านั้นคือคนเลวร้ายและใช้ไม่ได้ ผลลัพธ์ก็คืองานได้ดูดกดินปริมาณของพลังงานและเวลาของพว
งานเหล่านั้นจำนวนมากเป็นสิ่งที่ไร้สาระโดยสิ้นเชิง อุตสาหกรรม (นักการตลาดทางโทรศัพท์
ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายบริษัท ที่ปรึกษาส่วนตัว) สายการทำงาน (ผู้จัดการระดับกลาง
นักวางกลยุทธ์เกี่ยวกับแบรนด์ ผู้จัดการระดับสูงของโรงเรียนและโรงพยาบาล บรรณาธิการของนิตยสารภาย
ดังกล่าวทั้งหมดต่างดำรงอยู่เพื่อทำให้พวกเราคิดว่ามีเหตุผลบางประการที่จำเป็นจะต้องให้งานเหล่านี้ต้องมี
งานที่มีประโยชน์ถูกเบียดขับจากงานที่ไร้ประโยชน์ (ลองคิดถึงบรรดาครูและผู้บริหารที่งานเอกสารกองท่วม
แจกเช่นที่พวกเราได้เห็นในช่วงของการล็อกดาวน์ ยิ่งงานที่คุณทำสร้างประโยชน์ให้กับคนอื่นชัดเจนมากเท่า
ค่าตอบแทนที่คุณได้รับก็ยิ่งน้อยตามไปด้วย

ระบบดังกล่าวช่างไร้สาระสิ้นดี มันกำลังทำลายล้างโลกใบนี้ หากพวกเราไม่หยุดอาการเสพติดดังกล่าว
พวกเราจะต้องปล่อยให้ลูกหลานเหลน โหลนต้องเผชิญหน้ากับพหุขนานใหญ่ในระดับที่ทำให้การแพร่
หากมันยังไม่ชัดเจน เหตุผลหลักคือพวกเราต่างเผชิญหน้ากับปัญหาเชิงสังคมต่าง ๆ
ตลอดเวลาว่าพวกมันคือคำถามเชิงศีลธรรมส่วนบุคคล การทำงานพวกมันทั้งหมด
คาร์บอนที่พวกเรากำลังปล่อยใส่ชั้นบรรยากาศไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตามคือผลลัพธ์จากลัทธิบริโภคนิยม
ดังนั้นจึงหยุดการกินเนื้อหรือฝืนถึงการบินไปพักผ่อนที่ชายหาดเสีย แต่หากการคิดเช่นนั้นมันผิด
ความสุขของพวกเราไม่ใช่สิ่งที่กำลังทำลายล้างโลก นี่คือลัทธิพิวริแตน นี่คือความรู้สึกของพวกเราที่ว่าเราจำ
หากพวกเราต้องการรักษาโลกก็จงหยุดทำงานเสีย

เจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ของก๊าซเรือนกระจกถูกปล่อยออกมาจากโครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน
การขนส่ง การก่อสร้าง ที่เหลือเกือบทั้งหมดมาจากอุตสาหกรรม ในขณะที่สามสิบเจ็ดเปอร์เซ็นต์ของแรงงาน
หากพวกเขาสามารถหายไปในวันพรุ่งนี้ โลกก็จะไม่แย่ไปกว่านี้ หากคิดแบบคณิตศาสตร์พื้นฐาน
และหากคนงานเหล่านั้นถูก พวกเราสามารถลดภาวะโลกร้อนได้ด้วยการกำจัดงานไร้สาระทิ้งไป

นั่นคือข้อเสนอแรก
ข้อเสนอที่สอง การก่อสร้างอันบ้าคลั่ง ทุกวันนี้มีจำนวนการก่อสร้างมากมายมหาศาลที่เกิดขึ้นเพียงเพื่ออกา
ทั่วโลก บรรดารัฐบาลต่างสมรู้ร่วมคิดกับภาคการเงินเพื่อสร้างตึกสูงระฟ้าที่ไม่เคยมีใครเข้าไปใช้งาน
ตึกสำนักงานอันว่างเปล่า สนามบินที่ร้างจากผู้ใช้งาน หยุดกระทำสิ่งเหล่านี้เสีย ไม่มีใครจะคิดถึงสิ่งพวกนี้

ข้อเสนอที่สาม ความล้าสมัยที่ถูกกะเกณฑ์ หนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้พวกเรามีระดับการผลิตทางอุตสาหกรรม
ๆ สิ่งให้สามารถพังได้หรือให้ล้าสมัยหรือไร้ประโยชน์ภายหลังไม่กี่ปีเมื่อมันถูกผลิตออกมา
หากคุณผลิต iPhone ให้พังภายในสามปี คุณก็สามารถขายได้มากกว่าเดิมถึงห้าเท่าเมื่อเทียบกับกรณีที่คุณ
แต่คุณก็ยังเลือกที่จะใช้ทรัพยากรและมลพิษถึงห้าเท่าแทน ผู้ผลิตมีความสามารถที่จะผลิตโทรศัพท์
(หรือถุงนอนหรือหลอดไฟ) ที่จะไม่พัง และในความเป็นจริงพวกเขาทำเช่นนั้นอยู่
นั่นคือสิ่งที่ถูกเรียกว่า “สินค้าเกรดสำหรับกรทหาร” บังคับให้พวกเขาต้องผลิตสินค้าที่มีความทนทานในระ
พวกเราสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้มากและนั่นจะช่วยให้ชีวิตของพวกเราดีขึ้น

ข้อเสนอทั้งสามเป็นเพียงจุดเริ่มต้น หากคุณคิดเกี่ยวกับมันก็จะพบว่าพวกมันเป็นแค่เรื่องสามัญสำนึกทั่ว
ๆ ไป ทำให้เราจะต้องทำลายโลกด้วยในเมื่อเราไม่เห็นจำเป็นต้องทำ หากการพูดถึงมันดูเป็นเรื่องไร้สาระ
พวกเราจะต้องคิดอย่างหนักเกี่ยวกับบรรดาความเป็นจริงที่ดูเหมือนกำลังบังคับให้พวกเราทั้งสังคมทำตัวเห
คนบ้าแบบตรงตามตัวอักษร